

แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล
ตำบลแก้มอ้น อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
(พ.ศ.2562 - 2565)

โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ 2561

เรียบเรียงโดย สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1	
บทนำ	
- หลักการและเหตุผล	1
- วัตถุประสงค์	1
- กรอบดำเนินงาน	2
- บริบททั่วไปของตำบล	3
ส่วนที่ 2	
นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์สภาพปัญหา	
2.1 หลักแนวคิด	
- กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560- พ.ศ.2579)	11
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)	12
- แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)	15
- นโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี	17
- แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)	18
2.2 บทวิเคราะห์	
- การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการด้านการเกษตร	23
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก SWOT Analysis	29
ส่วนที่ 3	
ยุทธศาสตร์พัฒนาเกษตรกรรมตำบล (พ.ศ.2562-2565)	
- วิสัยทัศน์	30
- พันธกิจ	30
- เป้าหมาย	30
- ยุทธศาสตร์	30
ส่วนที่ 4	
แผนงานโครงการ	32

ส่วนที่ 1
บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยส่วนใหญ่ยังเป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีฐานะยากจนและประสบปัญหาอุปสรรคนานับประการ อาทิ ขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตร ไม่มีที่ดินทำกินหรือทำกินในที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ หรือมีที่ดินทำกินน้อย ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ ขาดพันธุ์ที่ดีมีคุณภาพ ขาดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมทางการเกษตรใหม่ ๆ รวมถึงเงินทุน เพื่อการเพิ่มศักยภาพการผลิต และแปรรูปผลผลิตเพิ่มมูลค่า มีผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมกัน หรือใกล้เคียงกัน ทำให้ผลผลิตล้นตลาด เมื่อผนวกกับการขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังผลิตและขายผลผลิตในรูปวัตถุดิบ มีการแปรรูปน้อย จึงทำให้ถูกกดราคารับซื้อผลผลิต บางฤดูกาลยังประสบ ภัยธรรมชาติ ฝนแล้ง น้ำท่วม โรค แมลง ศัตรูพืชระบาด ผลผลิตเสียหาย ขาดรายได้ มีหนี้สินเพิ่มพูน

ทั้งนี้ การแก้ปัญหาดังกล่าวให้แก่เกษตรกร นอกจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย อาทิ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาของเกษตรกรอย่างยั่งยืน จะต้องส่งเสริมให้เกิดกระบวนการร่วมคิด วิเคราะห์ และแสวงหาแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกรด้วยตัวของเกษตรกรเอง ซึ่งจะเป็นผู้ที่เข้าใจปัญหาความต้องการของตนเองได้ดีที่สุด

ในการนี้ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงได้ริเริ่มให้สภาเกษตรกรจังหวัดต่างๆ จัดให้มีเวทีสำหรับเกษตรกรที่จะได้ร่วมคิด วิเคราะห์ ปัญหาความต้องการของตนเอง พร้อมคิดหาแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาความต้องการดังกล่าว ซึ่งอาจประกอบด้วยปัญหาความเดือดร้อนด้านหนี้สิน ที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ ราคาปัจจัยการผลิต และผลิตผลการเกษตร สวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นต้น แล้วสรุปรวมจัดทำ เป็นแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล พร้อมกิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการเพื่อการพัฒนาแก้ปัญหาในพื้นที่ตำบลดังกล่าว และสนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการพัฒนาแก้ปัญหาของตนด้วยตัวของเกษตรกรเอง รวมทั้งประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือในการพัฒนาแก้ปัญหาดังกล่าวของเกษตรกร ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2559 เป็นต้นมา โดยในการแก้ปัญหาผลิตผลการเกษตรมีราคาตกต่ำและไม่มีเสถียรภาพ ได้มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาระดับของเกษตรกร จากเกษตรกรที่ทำการผลิตทางการเกษตร และขายผลผลิตในรูปวัตถุดิบที่ได้ราคาต่ำให้ดำเนินการแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า และจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้น มีรายได้มากขึ้น ยกกระดับเป็น ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม ดำเนินการครอบคลุมเชื่อมโยงตั้งแต่การผลิต แปรรูป จนถึงการตลาด เพื่อผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกแก่เกษตรกร ซึ่งเป็นแนวทางที่เห็นควรดำเนินการต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2561 จนถึงอย่างน้อยปี 2564 ซึ่งเป็นปีสิ้นสุดยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ปี 2560-2564

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้มีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมในระดับตำบล เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหา ด้าน การเกษตรในพื้นที่ จากการร่วมคิด วิเคราะห์ และค้นหาแนวทางพัฒนาแก้ปัญหาความต้องการของ เกษตรกรด้วยตัวของเกษตรกรเอง

2.2 เพื่อยกระดับของเกษตรกร/องค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตร จากการทำการผลิตและ ขายผลผลิต ในรูปวัตถุดิบราคาต่ำ เป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม ดำเนินการครอบคลุมเชื่อมโยง ตั้งแต่การผลิต แปรรูป จนถึงการตลาด

3. กรอบการดำเนินงาน

3.1 คัดเลือกตำบลในการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล

- ประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับอำเภอ พิจารณาคัดเลือกตำบลที่มี ศักยภาพและสมัครใจพร้อมที่จะทำการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงชุมชน สังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อำเภอละ 1 ตำบล แล้วให้รายงานผลให้ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดทราบ

3.2 การจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล

ขั้นที่ 1 การรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และยกร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับ ตำบล

(1) รวบรวมข้อมูลการทำเกษตรและที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบล อาทิ ชนิด หรือ ประเภทของการทำการเกษตร จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรในแต่ละชนิดหรือประเภทของการทำ การเกษตร จำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืช จำนวนปศุสัตว์ที่เพาะเลี้ยงแต่ละชนิด ราคาปัจจัยการผลิต ต้นทุนการ ผลิต ราคาผลผลิต คุณสมบัติ/ลักษณะทางกายภาพของดินและน้ำ ขนาดการถือครองที่ดินทำการเกษตรของ เกษตรกร กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ แหล่งเงินทุน จำนวนกลุ่ม/องค์กรเกษตรกร โรงงานแปรรูป สถาน ประกอบการ และตลาดจำหน่ายผลิตผลและผลิตภัณฑ์การเกษตร เป็นต้น

(2) สสำรวจข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนเกษตรกร อาทิ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน และปัญหาความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่

(3) วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมตาม ข้อ (1) และ (2) ข้างต้น และจัดทำ“ร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล” มีรายละเอียดประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาด้านการเกษตรของ เกษตรกรในพื้นที่ ซึ่งอาจประกอบด้วยการพัฒนาแก้ปัญหาความต้องการของเกษตรกรใน 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) ปัญหาราคาสินค้าเกษตร (2) ปัญหาหนี้สิน (3) ปัญหาที่ดินทำกิน (4) ปัญหาแหล่งน้ำทำการเกษตร (5) ปัญหาเงินทุน และ (6) ความต้องการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการ ไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่างๆ

โดยร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมดังกล่าว จะต้องมีความสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ภาค ตลอดจน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนพัฒนาจังหวัด/ภาค และ

แผนแม่บทต่างๆ โดยเฉพาะแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ. 2560 - 2564 และนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ ให้ “ผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับตำบล” ซึ่งเป็นผู้แทนของเกษตรกรในพื้นที่เข้ามีส่วนร่วมในการ คิวิเคราะห์ เสนอแนะแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาด้านการเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่ และยกร่าง แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลตั้งแต่ในขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 2 การรับฟังความเห็นจากเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้อง และปรับปรุงจัดทำ แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล

(1) จัดให้มีเวทีเพื่อการรับฟังข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก เกษตรกรในพื้นที่ และผู้เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน

(2) ปรับปรุงร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล ตามข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะดังกล่าว เพื่อให้มีความครอบคลุม สมบูรณ์ เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของ เกษตรกร และจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 3 การประสานการพัฒนาและแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร

(1) เสนอแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อ บูรณาการ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาตำบลของจังหวัด รวมทั้งจัดส่งสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(2) ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือใน การดำเนินการ หรือร่วมบูรณาการความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ตามแผนพัฒนาเกษตรกรรม ระดับตำบล เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร

(3) ประสานการดำเนินการ/ร่วมบูรณาการในการดำเนินการ และติดตามผล ความก้าวหน้า ในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ตามแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล เพื่อการพัฒนาและ แก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร และรายงานสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. บริบททั่วไปของตำบล

4.1 ข้อมูลทางกายภาพ

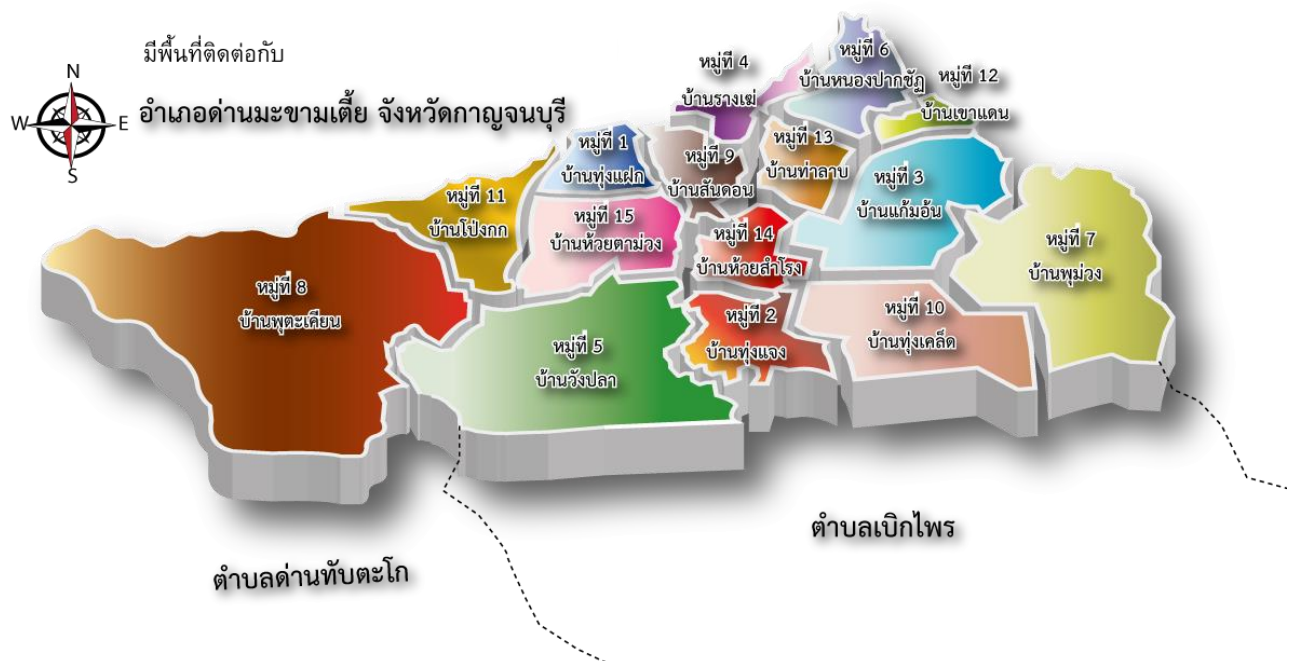
4.1.1 ประวัติความเป็นมา

ตำบลแก้มอัน เดิมคือ บ้านแก้มอัน หมู่ที่ 7 ของตำบลด่านทับตะโก ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้รับการจัดตั้งเป็นตำบลแก้มอัน แบ่งการปกครองออกเป็น 15 หมู่บ้าน ตามประวัติ เล่าว่าตำบลแก้มอันในอดีตเป็นชุมชนเผ่าถ่านมาก่อน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ และมีตัวอันเป็น สัตว์คล้ายหนูอาศัยอยู่อย่างชุกชุมผู้คนที่อาศัยแถบนั้นจึงมักจับเอาอันมาประกอบเป็นอาหารแกลั่มสุรา จน ต่อมาชุมชนขยายตัวใหญ่ขึ้นและได้รับการจัดตั้งเป็นหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงมีความเห็นว่าเอาลักษณะเด่น ของชุมชนมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน จึงนำเอาคำว่า “แกลั่มอัน” หมายถึงการนำเอาตัวอันมาทำเป็นกับแกลั่มมา ตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน และได้เรียกหมู่บ้านเป็นหมู่บ้าน “แกลั่มอัน” จนต่อมาได้เรียกเพี้ยนคำว่า “แกลั่มอัน” มาเป็น “แก้มอัน” ในปัจจุบัน

4.1.2 ที่ตั้งแลอาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองไผ่ อำเภอด่านมะขามเตี้ย ตำบลหนองตากยา อำเภอกำแพง และอำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลด่านทับตะโก และตำบลเบิกไพร จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลเบิกไพร อำเภोजอมบึง และตำบลหนองกวาย อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี และตำบลหนองตากยา อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และตำบลด่านมะขามเตี้ยอำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี

แผนที่ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

4.1.3 ลักษณะสภาพภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับกับที่ราบและป่าเสื่อมโทรม มีแม่น้ำลำภาชีไหลผ่านไม่มีแร่ธาตุที่สำคัญ ลักษณะดินเป็นดินปนทรายและหินอยู่ในเขตราชพัสตุ และเขต สปก.

4.1.4 ลักษณะสภาพภูมิอากาศ

จังหวัดราชบุรี ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย แต่เนื่องจากมีเทือกเขาตะนาวศรีกั้นอยู่ทำให้พื้นที่ที่ติดกับเทือกเขามีฝนตกน้อย โดยฝนตกมากที่สุดในเดือนกันยายน และมักทิ้งช่วงในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม ทำให้สภาพอากาศของราชบุรีมี 3 ฤดู คือฤดูฝนมี 2 ช่วง ช่วงแรก เริ่มเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม ช่วงที่สอง เดือนกันยายนถึงกลางเดือนพฤศจิกายน ช่วงนี้ได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุมที่เลื่อนลงมาจากทางภาคเหนือมาปะทะแนวเทือกเขาตะนาวศรีทำให้มีฝนตกชุกและตกหนักแถบอำเภอสวนผึ้งอำเภอบ้านคา อำเภอจอมบึง และอำเภอโพธาราม ทำให้เกิดอุทกภัยและน้ำป่าไหลหลากจากเทือกเขาเป็นประจำทุกปีจากข้อมูลปริมาณน้ำฝนของสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดราชบุรี พบว่า ปริมาณฝนมากที่สุดต่อเดือน วัดได้ 441.5 มิลลิเมตร เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2548 ปริมาณฝนมากที่สุดต่อปี วัดได้ 1,513.1 มิลลิเมตร เมื่อปี พ.ศ. 2539 และปริมาณฝนน้อยที่สุดต่อปี วัดได้ 902.7 มิลลิเมตร เมื่อปี พ.ศ.2536ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ จากข้อมูลอุณหภูมิของสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดราชบุรี อุณหภูมิต่ำที่สุดวัดได้ 9.8 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2542 ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน จากข้อมูลอุณหภูมิของสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดราชบุรี อุณหภูมิสูงที่สุดวัดได้ 41.5 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559

4.1.5 แหล่งน้ำ

4.1.5.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย 2 สาย ประกอบด้วย แม่น้ำลำภาชี และ ลำห้วย

ท่าช้าง

- บึง, หนองและอื่นๆ 3 แห่ง

4.1.5.2 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	18	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	147	แห่ง
- บ่อบาดาล	74	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	42	แห่ง
- สระน้ำสาธารณะ	153	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	5	แห่ง ประกอบด้วย
- อ่างเก็บน้ำหนองช้างตาย หมู่ที่ 3		
- อ่างเก็บน้ำบ้านหนองปากซัด หมู่ที่ 6		

- อ่างเก็บน้ำบ้านรางเข้ หมู่ที่ 4
- อ่างเก็บน้ำพุตะเคียน หมู่ที่ 8
- อ่างเก็บน้ำซ้อเต่า

4.1.6 ชุด/กลุ่มดินและความเหมาะสมของดิน

- ชุดดินที่ 67 (ชุดดินท่ายาง) สภาพพื้นที่ราบเรียบถึงคลื่นลอนลาดเล็กน้อย ความลาดชัน 0.5% เป็นดินร่วนปนทราย สีน้ำตาลปนเทา ความลึก 75 เซนติเมตรจากผิวดิน การระบายน้ำดีปานกลาง มีน้ำขังในฤดูฝนประมาณ 1-2 เดือนในฤดูฝน ดินเปียกและมากจนเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของพืช เหมาะสมต่อการปลูกอ้อย

- ชุดดินที่ 68 (ชุดดินลาดหญ้าท่ายาง) เหมาะสำหรับปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง

- ชุดดินที่ 76 (ชุดดินลาดชันเชิงซ้อน) เหมาะสมสำหรับปลูกป่าไม้และพืชไร่บางส่วน

4.1.7 ระบบบริการพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่ง)

ตำบลแก้มอันมีเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สำคัญ คือ ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 3274 ใช้ในการติดต่อกับอำเภอจอมบึง และมีเส้นทางแยกเข้าหมู่บ้านทุกๆ หมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นถนนของกรมโยธาธิการและผังเมือง ทางหลวงชนบท และสำนักงานปฏิรูปที่ดิน ผิวจราจรส่วนใหญ่ยังเป็นลูกรัง แบ่งประเภทของถนนออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

● ถนนลาดยางแบบแอสฟัลต์ติก	จำนวน	19	สาย	ยาว	79,876	เมตร
● ถนนลาดยางแบบเคฟซีล	จำนวน	2	สาย	ยาว	1,280	เมตร
● ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	จำนวน	10	สาย	ยาว	3,884	เมตร
● ถนนลูกรัง	จำนวน	21	สาย	ยาว	108,800	เมตร
รวม จำนวน	52	สาย	ยาว	193,840	เมตร	

4.1.8 การไฟฟ้า

- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าเข้าถึง 15 หมู่บ้าน
- จำนวนประชาชนที่ใช้ไฟฟ้าโดยประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ไม่ครบทุกครัวเรือน

4.2 ข้อมูลด้านสังคม

4.2.1 จำนวนประชากรและครัวเรือน

ประชากรทั้งสิ้น 9,594 คน มี 2,428 ครัวเรือน ความหนาแน่นเฉลี่ย คน/ตารางกิโลเมตร แยกเป็นชาย 4,821 คน หญิง 4,773 คน แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน		จำนวนประชากร		
		ครัวเรือนทั้งหมด	ครัวเรือนภาคเกษตร	ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านทุ่งแฝก	234	70	275	243	518
2	บ้านทุ่งแจง	220	83	472	464	936
3	บ้านแก้มอ้น	1,600	130	761	759	1,520
4	บ้านรางเฒ่	200	57	338	332	670
5	บ้านวังปลา	250	66	354	361	715
6	บ้านหนองปากซู้	177	62	251	242	493
7	บ้านพุ่มวง	285	64	420	449	869
8	บ้านพุตะเคียน	125	48	241	221	462
9	บ้านสันดอน	233	130	326	322	648
10	บ้านทุ่งเคล็ด	133	30	227	223	450
11	บ้านโป่งกก	117	35	173	167	340
12	บ้านเขาแดน	100	53	178	195	373
13	บ้านท่าลาบ	106	32	178	189	367
14	บ้านห้วยสำโรง	128	35	226	222	448
15	บ้านห้วยตาม่วง	246	81	401	384	785
รวม		3,428	976	4,821	4,773	9,594

4.2.2 การปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแก้มอ้น เต็มทั้งหมู่บ้าน 15 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	ตำแหน่ง
1	บ้านทุ่งแฝก	นายอรุณ กลอนประดิษฐ์	ผู้ใหญ่บ้าน
2	บ้านทุ่งแจง	นายสมชาย มงคลรัตนสิทธิ์	ผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านแก้มอ้น	นายวินัย ใจตรง	ผู้ใหญ่บ้าน
4	บ้านรางเฒ่	นายมล ชำวิลัย	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	ตำแหน่ง
5	บ้านวังปลา	นายทวน แป้นโก	ผู้ใหญ่บ้าน
6	บ้านหนองปากซู้	นายสมจิตต์ สุขคนธา	ผู้ใหญ่บ้าน

7	บ้านพุ่มวง	นายประเสริฐ ปู่ทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
8	บ้านพุตะเคียน	นายวิทธิ หนุบ้านเกาะ	ผู้ใหญ่บ้าน
9	บ้านสันดอน	นายหลงมา ด้วงสวัสดิ์	ผู้ใหญ่บ้าน
10	บ้านทุ่งเคล็ด	นายยงยุทธ เข้มพวง	ผู้ใหญ่บ้าน
11	บ้านโป่งกก	นางสาวอรุณา ทิศนสุนทรวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน
12	บ้านเขาแดน	นายทองเริ่ม เจตพุก	ผู้ใหญ่บ้าน
13	บ้านท่าลาบ	นายอาทิตย์ เชียงเขียว	กำนันตำบล
14	บ้านห้วยสำโรง	นายปรีชา จันทร์ภูมิ	ผู้ใหญ่บ้าน
15	บ้านห้วยตาม่วง	นายสมปอง มีชัย	ผู้ใหญ่บ้าน

4.2.3 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 9 แห่ง ได้แก่

- 1) วัดรางเฒ่า (มีโบสถ์)
- 2) วัดหนองปากซัน (มีโบสถ์)
- 3) วัดแก้มอัน (มีโบสถ์)
- 4) วัดเขาแดน (มีโบสถ์)
- 5) สำนักสงฆ์โป่งกก
- 6) วัดทุ่งแฝก
- 7) สำนักสงฆ์วังปลา
- 8) สำนักสงฆ์พุตะเคียน
- 9) สำนักสงฆ์เขาแร่ หมู่ที่ 11

4.2.4 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 9 แห่ง ได้แก่

- 1) โรงเรียนบ้านทุ่งแฝก
- 2) โรงเรียนบ้านทุ่งแจ่ง
- 3) โรงเรียนบ้านรางเฒ่า
- 4) โรงเรียนบ้านวังปลา
- 5) โรงเรียนบ้านหนองปากซัน
- 6) โรงเรียนบ้านพุ่มวงราษฎร์บำรุง
- 7) โรงเรียนบ้านพุตะเคียน
- 8) โรงเรียนบ้านสันดอน
- 9) โรงเรียนนมหาราช 7 (ขยายโอกาสทางการศึกษา) หมู่ที่ 3

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้มอัน จำนวน 1 แห่ง

- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 15 แห่ง
- หอกระจายข่าว ของ อบต. ครอบคลุมทั้ง 15 หมู่บ้าน

4.2.5 สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน ๓ แห่ง ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลแก้มอัน
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านรางเฒ
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านทุ่งแฝก

อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

4.2.7 กลุ่ม/องค์กร (วิสาหกิจชุมชน)

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร 1 กลุ่ม
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย
 - กลุ่มเพาะเห็ดฟาง หมู่ที่ 3 , 7
 - กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ที่ 7
 - กลุ่มผู้เลี้ยงวัว (โคเนื้อ) หมู่ที่ 1 , 9, 11 ,15
 - กลุ่มสมุนไพร หมู่ที่ 12
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชน 2 กลุ่ม ประกอบด้วย
 - กลุ่มผลไม้แปรรูป หมู่ที่ 6
 - กลุ่มปุ๋ยหมัก หมู่ที่ 12

4.3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

4.3.1 การประกอบอาชีพและรายได้

อาชีพของประชาชนในเขตตำบลแก้มอัน ส่วนมากประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นอันดับหนึ่ง อาทิ อ้อย มันสำปะหลัง พืชผัก (ต้นหอม หัวไชเท้า ข้าวโพดหวาน ถั่ว มะเขือพริกฯ) พืชสวน (มะม่วง ลำไย ขนุน ทุเรียน กล้วย ฝรั่งกิมจู มะขามป้อม สับปะรดฯ) ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่จะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อ และส่งขายที่ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี อาชีพรับจ้างเป็นอันดับสอง และรองลงมาเป็นอาชีพค้าขาย

4.3.2 รายได้นอกภาคเกษตรกรรม

ประชาชนตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี นอกจากทำการเกษตรเป็นหลักแล้ว อาชีพรับจ้างเป็นอันดับสอง และรองลงมาเป็นอาชีพค้าขาย

4.3.3 แรงงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน

แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงเป็นแรงงานในครัวเรือนโดยส่วนมากจะเป็นแรงงานด้านภาคการเกษตรที่มีอายุค่อนข้างสูง ส่วนแรงงานในวัยกลางจะนิยมทำงานในโรงงาน

4.3.4 แหล่งทุน

ได้จากแหล่งทุนนอกระบบเป็นส่วนใหญ่ เช่น หัวหน้าโควตา กองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินของภาครัฐ

4.3.5 ภาวะหนี้สิน

ภาวะหนี้สินของประชาชนในพื้นที่ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่จะเป็นธนาคารพาณิชย์ อาทิ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ธนาคารออมสิน และมีหนี้นอกระบบบ้าง ซึ่งการเป็นหนี้สินมักเกิดจากการต้องนำเงินมาลงทุนด้านการเกษตร อาทิ ค่ายา ค่าปุ๋ย ค่าแรงงาน ค่าไถ ค่าหว่าน ฯลฯ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

4.4 ข้อมูลด้านการเกษตรของตำบล

4.4.1 ครัวเรือนเกษตรกร

- ครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด 976 ครัวเรือน

4.4.2 การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

พื้นที่ทำการเกษตร 26,720.50 ไร่ แยกได้ดังนี้

- พื้นที่ปลูกไร่ 16,694 ไร่ 653 ครัวเรือน
- พื้นที่ปลูกไม้ผล / ไม้ยืนต้น 6,649.75 ไร่ 311 ครัวเรือน
- พื้นที่ปลูกสัตว์ 720 ไร่ 391 ครัวเรือน
- พื้นที่ปลูกพืชผัก 1,733.75 ไร่ 488 ครัวเรือน
- พื้นที่ทำนาข้าว 585 ไร่ 30 ครัวเรือน
- พื้นที่ทำประมง 126 ไร่ 75 ครัวเรือน
- พื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ 212 ไร่ 67 ครัวเรือน

ตารางแสดงพื้นที่ทำการเกษตรของตำบลแก้มอัน

หมู่ ที่	ชื่อบ้าน	พื้นที่ ถือครอง (ไร่)	จำนวนครัวเรือน		จำนวนประชากร		พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)														พื้นที่ ทำการเกษตร รวม (ไร่)	อื่น ๆ (ไร่)
			ทั้งหมด (ครัวเรือน)	เกษตร (ครัวเรือน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ทำนา		ทำไร่		พืชผัก		ไม้ผลไม้ยืนต้น		ไม้ดอกไม้ประดับ		ประมง		ปศุสัตว์			
							พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน		
1	ทุ่งแฝก	3,585	182	70	273	247	185	10	400	18	80	30	60	7	4	2	20	15	45	24	794	2,791
2	ทุ่งแจง	8,870	259	83	489	470	58	3	997	33	433.75	135	198	8	10	3	4	4	220	156	1,920.75	6,949.25
3	แก้มอัน	6,270	560	130	775	779	-	-	3,110	134	50	21	1,400.75	39	-	-	15	9	25	13	4,600.75	1,669.25
4	รางเฒ่า	3,920	228	57	334	334	13	2	820	55	-	-	15	5	40	19	2	1	29	13	919	3,001
5	วังปลา	8,270	238	66	362	371	-	-	2,280	45	250	75	1,194	39	7	3	12	4	23	8	3,766	4,504
6	หนอง	6,640	144	62	252	241	-	-	1,250	45	-	-	381	48	15	3	3	2	41	13	1,690	4,950
7	พุ่มวัง	5,980	265	64	414	447	-	-	1,550	71	-	-	455	23	-	-	5	3	55	23	2,065	3,915
8	หุดะเคียน	7,280	205	48	234	224	-	-	1,640	33	40	10	80	4	-	-	3	3	12	6	1,775	5,505
9	สันดอน	3,805	208	130	329	317	-	-	300	35	630	108	9	3	47	11	7	3	9	6	1,002	2,803
10	ทุ่งเค็ด	4,580	124	30	228	221	-	-	550	32	-	-	91	9	-	-	12	8	33	11	686	3,894
11	โป่งกก	4,380	117	35	177	167	125	4	947	37	-	-	1,526	37	3	2	2	1	25	10	2,628	1,752
12	เขาแดน	4,880	116	53	175	189	-	-	500	35	10	5	702	58	12	5	2	2	31	9	1,257	3,623
13	ท่าราบ	4,280	109	32	183	186	-	-	1,000	20	50	5	165	12	14	4	5	2	120	79	1,354	2,926
14	ห้วยสำโรง	3,220	129	35	235	233	40	3	350	20	100	67	268	11	45	12	14	6	21	7	838	2,382
15	ห้วยตาม่วง	4,980	253	81	411	391	164	8	1,000	40	90	32	105	8	15	3	20	12	31	13	1,425	3,555
	รวม	80,940	3,137	976	4,871	4,817	585	30	16,694	653	1,733.75	488	6,649.75	311	212	67	126	75	720	391	26,720.50	54,219.50

ข้อมูล : สำนักงานเกษตรอำเภอจอมบึง 2559

ส่วนที่ 2

นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์สภาพปัญหา

การเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

ในการจัดทำแผนจะต้องมีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์และแผนในแต่ละระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล โดยในการจัดทำแผนครั้งนี้ ยึดการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ. 2579) ซึ่งรัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ริเริ่มจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว 20 ปี เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ชัดเจนเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) อีกทั้งเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญของแผนฉบับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579)

ยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579) วางเป้าหมายให้ไทยเป็นประเทศที่มีรายได้สูงระดับ 12,735 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี จึงต้องมุ่งเน้นยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรม ในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร ซึ่งมีแนวทางที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร ดังนี้

1) พัฒนาภาคการผลิตและบริการด้วยการเสริมสร้างฐานการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง

2) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและกลุ่มประชาชน เกษตรกรในชุมชนให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งให้สามารถพึ่งพาตนเอง

3) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม มุ่งใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าให้สินค้าและบริการ และการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยเริ่มพัฒนาตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต วัยเรียนมีทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 วัยรุ่น/นักศึกษาให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพที่สอดคล้องตามความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่และร่วมทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมและวัยทำงาน ให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง มีการทำงานตามหลักการการทำงานที่มีคุณค่า เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ มีความรู้ความเข้าใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถจัดการการเงินของตนเองและครอบครัว วัยผู้สูงอายุให้อยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีความสุข มีรายได้พอเพียงในการดำรงชีวิต มีงานที่เหมาะสมตามศักยภาพของประสบการณ์ มีหลักประกันทางสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงปรับเปลี่ยนจากสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมเสมอภาคและเป็นธรรม เป็นสังคมที่คนอยู่กันได้อย่างมีความสุขอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางการสร้างความมั่นคงปลอดภัยและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรม ทั้งในด้านการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส อาทิ การเข้าถึงปัจจัยการผลิต การปฏิรูปที่ดิน การถือครองที่ดินและการได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุข ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบที่รายได้น้อยการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมายที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ดำเนินการปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มงวด เร่งรัดการปลูกไม้โดยเลียนแบบระบบธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ มีระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้ในระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อบริหารจัดการ

2) วางระบบการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งเก็บกักน้ำต้นทุนและแหล่งชะลอน้ำที่เพียงพอ เพื่อขีดความสามารถในการเก็บกักน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำและการผันน้ำโดยชุดร่องน้ำและแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง ควบคู่กับการกำหนดพื้นที่รับน้ำของการพัฒนาคลังข้อมูลระบบพยากรณ์การปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ยี่ดวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบวิสัยทัศน์ของประเทศ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ดังนี้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ทั้งนี้ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 10 ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

1) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ ได้แก่ สร้างโอกาสการมีที่ทำกินของตนเองและยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร ตั้งแต่การจัดสรรที่ดินอย่างมีเงื่อนไข เพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือให้แก่กลุ่มคนจนในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน การพัฒนาทักษะความชำนาญ การจัดสรรเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพอย่างทั่วถึง การขยายโอกาสในการเข้าถึงข่าวสาร สารสนเทศและองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพและการสนับสนุนด้านการตลาด ตลอดจนส่งเสริมทักษะการบริหารเงิน เพื่อให้สามารถจัดการรายได้ เงินทุน และหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ

2) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ด้านการพัฒนาภาคการเกษตร ได้แก่

1.1) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น

1.2) สร้างและถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีนวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต และผลิตภัณฑ์เกษตรรูปแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และความหลากหลายของสินค้า รวมทั้งพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

1.3) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย และขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

1.4) เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อาหารอุตสาหกรรมเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกร และการรวมกลุ่มให้เป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และทำการประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด(Zoning) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ เพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

1.5) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

1.6) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคการเกษตร และสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตรให้มีความแม่นยำสามารถนำมาใช้วางแผนด้านการเกษตร ผลิตเกษตรกรรุ่นใหม่ หรือดำเนินนโยบายบัณฑิตคืนถิ่นถิ่นการจัดทำหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้จากภาคปฏิบัติ เพื่อสร้างเกษตรกรที่มีความรู้ความสามารถในการยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาด และการบริหารจัดการ ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) การรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างความสมดุลการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม โดยอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐ ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันกัดเซาะชายฝั่ง

2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุล และยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน และระบบการกระจายน้ำให้ดีขึ้น ด้วยการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง และขนาดเล็ก ใช้ทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และการจัดการฝายโดยชุมชน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำต่อหน่วยในภาคการผลิตให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น โดยปรับเปลี่ยนชนิด วิธีการ หรือรูปแบบการปลูกพืชให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำที่เก็บกัก และศักยภาพของพื้นที่รวมทั้งความต้องการของตลาด

3) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต และลุ่มน้ำสำคัญอย่างครบวงจร โดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

5) พัฒนาระบบบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยทบทวนแก้ไขกฎหมาย โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนเพื่อคุ้มครองสิทธิชุมชนวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยบนพื้นที่ต้นน้ำหรือพื้นที่อนุรักษ์เพื่อให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม แนวทางการพัฒนา

1) เร่งส่งเสริมการลงทุน วิจัยและพัฒนา และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม โดยเร่งรัดการถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนา และเทคโนโลยีสู่เกษตรกรรายย่อย วิชากิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) ด้านการบริหารจัดการ สนับสนุนให้มีการทำวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

1.1) ภาคเหนือ พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศน์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

1.2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง โดยเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3) ภาคกลาง พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ โดยพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัย เป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคกลางเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐานโลกสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศ

1.4) ภาคใต้ พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่า เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน รวมทั้งวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค

แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

1) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการสร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำการเกษตรให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร องค์กร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

2) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรกรมด้วยการสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคการเกษตร โดยสร้างต้นแบบเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ประสบผลสำเร็จและประชาสัมพันธ์ให้คนรุ่นใหม่รับรู้ ปลุกฝังค่านิยมทำการเกษตร บรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นทางเลือกให้แก่เยาวชนตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไป สร้างระบบสวัสดิการให้แก่เกษตรกร ปรับโครงสร้างหนี้สินเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง และเป็นแผนระยะยาว

3) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรทฤษฎีใหม่ ด้วยการเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2559 – 2564 ให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มพื้นที่การผลิตเกษตรอินทรีย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี และพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค

4) พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) ด้วยการส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การทำเกษตรอินทรีย์ การปรับปรุงดิน การผลิตพันธุ์ดี การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เคมีอย่างถูกต้องตามค่าวิเคราะห์ดิน การป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามหลักวิชาการ การวางแผนผลิต การบริหารจัดการสินค้าเกษตร การบริหารจัดการต้นทุน รวมถึงการให้ความรู้เน้นความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการตลาด

5) สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างต้นแบบการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานตลอดห่วงโซ่อุปทานที่ประสบความสำเร็จในแต่ละชนิดสินค้า สนับสนุนความร่วมมือระหว่างเกษตรกรรายใหญ่กับเกษตรกรรายย่อยให้เกิดการพัฒนาการผลิต และเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม การเกษตรผ่านการส่งเสริมในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจ และถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างกัน รวมถึงอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรเชิงพาณิชย์ การพัฒนาเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของกลุ่มเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็ง พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็งสามารถต่อยอดเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร รวมทั้งเชื่อมโยงและบูรณาการจากทุกภาคส่วนเพื่อแก้ไขปัญหาเกษตรกรอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด โดยพัฒนากระบวนการก่อนเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล พัฒนาการหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตร ลดการสูญเสียระหว่างเก็บเกี่ยว พัฒนาองค์ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร โดยถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานการเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรทำการเกษตรแบบกลุ่มการผลิต (Cluster) เครือข่ายวิสาหกิจและเกษตรกรพันธะสัญญากับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนและพัฒนาสถานที่ พื้นที่ หรือศูนย์กระจายสินค้าของสหกรณ์ให้เป็นแหล่งรวบรวม คัดแยกคุณภาพ และกระจายผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดผู้บริโภค ระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับพื้นที่ ชุมชน จังหวัด/ข้ามจังหวัดและประเทศ

3) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ด้วยการส่งเสริมการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเอกลักษณ์และมูลค่าสูงตามความต้องการของตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สร้างมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยแนวคิดสร้างสรรค์หรือเกษตรประณีต ตลอดโซ่อุปทาน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการผลิต

4) จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร โดยสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์เมล็ดพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพในอาเซียน ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางผลิตอาหารและส่งออกสินค้าเกษตร อาหารและผลิตภัณฑ์ที่ดีต่อสุขภาพ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการสินค้าเกษตร หรือตลาดสินค้าเกษตร เพื่อเป็นศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรตั้งแต่ระดับพื้นที่เชื่อมโยงกับระบบตลาดในระดับต่างๆ รวมทั้งสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการตลาดของสถาบันเกษตรกร

5) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ด้วยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุน หรือดำเนินการในรูปแบบ PPP (Public Private Partnership) โดยการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวก

6) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร ด้วยการสร้างระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

นวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตั้งแต่ระดับการผลิต การแปรรูป และการตลาดในเชิงบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ศาสตร์ด้านต่าง ๆ มาสนับสนุน เช่น กระบวนการ

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มมูลค่า และการสร้างคุณค่าสินค้า รวมทั้งให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัย ด้านเศรษฐกิจการเกษตร เพื่อนำผลวิจัยมาแก้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำ สร้างนวัตกรรมให้ สอดคล้องกับความต้องการระดับท้องถิ่น และสนับสนุนการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน งานวิจัยเชิงปฏิบัติการร่วมกับเอกชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และสถาบันการศึกษาในพื้นที่

2) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบด้วยการ สนับสนุนและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด และความ ต้องการผลผลิตทางการเกษตรกระจายไปสู่เกษตรกรผู้ผลิตอย่างทั่วถึงและทันเหตุการณ์ บริหารช่องทางการ สื่อสารเพื่อให้เกษตรกรและผู้ให้บริการสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ต้องการเป็นปัจจุบันได้ง่าย และสะดวก รวดเร็ว อาทิ การจัดทำเป็น Application เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) สนับสนุนการถ่ายทอด ความรู้ การขายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ผ่านระบบอีคอมเมิร์ซ

3) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ด้วยการสร้างความ ร่วมมือกับหน่วยงานระดับจังหวัด ภูมิภาค และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อรวบรวมผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร โดยจัดหาสถานที่เหมาะสมเพื่อเผยแพร่และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกรและ ผู้ที่สนใจ นอกจากนี้สนับสนุนการพัฒนาเกษตรกร ปรากฏชาวบ้าน หรือชุมชนต้นแบบในการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาเองมาใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร ด้วยการปรับปรุง พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากร การเกษตรกร อาทิ ดิน น้ำ ทรัพยากรทางทะเล ส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและสัตว์ ทั้งในแหล่งอนุรักษ์ และแหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืนตลอดจนสนับสนุนการทำประมงอย่างยั่งยืน

2) ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งสู่การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ จัดระบบการจัดการของเสียจากฟาร์มเกษตร สนับสนุนการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ส่งเสริมการถ่ายทอด เทคโนโลยีการทำเกษตรแบบยั่งยืนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการลดปริมาณการใช้ สารเคมีการเกษตรและส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษ

3) บริหารทรัพยากรน้ำ ด้วยการเพิ่มปริมาณน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร โดยพัฒนาระบบ การจัดการน้ำตามสภาพของพื้นที่อย่างทั่วถึง และครอบคลุมพื้นที่การเกษตรเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ จัดการน้ำตลอดลุ่มน้ำ ทั้งแหล่งน้ำต้นทุน สร้างแก้มลิง ระบบส่งน้ำแบบท่อ การใช้น้ำชลประทาน ลดอัตราการ สูญเสียการใช้น้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพิ่มและปรับปรุงแหล่งน้ำขนาดเล็กในไร่นา และแหล่งชุมชน

4) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร ด้วยการจัดพื้นที่เกษตรกรรมตามความ เหมาะสมของชนิดพืช ปศุสัตว์ ประมงให้สอดคล้องกับลักษณะดิน น้ำ อากาศ อุณหภูมิ ส่งเสริมการจัดรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม สนับสนุนที่ดินเพื่อการทำเกษตรแก่เกษตรกรที่ขาดแคลนที่ดินทำกิน กระจายการถือครอง ที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการเกษตรกรรมกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่าง

ทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนการออกกฎหมายคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อแก้ปัญหาและลดความสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกร

นโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ดังนี้

นโยบายรัฐบาลข้อ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยมุ่งแก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ไม่ได้รุกป่า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้มิใช่เกษตรกร

นโยบายรัฐบาลข้อ 6 การเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งดูแลเกษตรกรให้มีรายได้เหมาะสมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนให้ลดลงโดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผล ส่วนภาวะภัยแล้งรัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด นอกจากนี้ดำเนินการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการ เช่น แบ่งเขตปลูกพืชผลแต่ละชนิด ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูป ส่งเสริมการวิจัย แปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม (พ.ศ.2560-2546) รวมทั้งสิ้น 4 ยุทธศาสตร์ 11 กลยุทธ์ 37 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และความเข้มแข็งขององค์กรเกษตรกร ประกอบด้วย 2 ยุทธ 6 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการส่งเสริม และการสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และยูวเกษตรกรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา ๒ แนวทาง

1) การสร้างความเข้มแข็งบนพื้นฐานการพัฒนาของกลุ่ม/ องค์กรเกษตรกร/ สถาบันเกษตรกร ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเชื่อมโยงเครือข่าย

2) การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มยูวเกษตรกร โดยการสนับสนุนของภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุน การส่งเสริมการให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอด ความรู้เทคโนโลยีด้านการเกษตรและการจัดการแก่เกษตรกร และยูวเกษตรกร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

1) ให้เกษตรกรมีโอกาสเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร

2) การพัฒนาองค์กรความรู้เกษตรกร

3) สนับสนุนเยาวชนเข้าสู่ภาคเกษตรกร

4) การจัดการถ่ายทอดองค์ความรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและคุ้มครองทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ 15 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริม การพัฒนา การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม และการแก้ไขปัญหาดิน และที่ดิน โดยส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร ให้มีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรของตน อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

1) กำหนดนโยบายการปฏิรูปที่ดิน โดยเสนอร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดิน 5 ฉบับ ได้แก่ พ.ร.บ. ว่าด้วยสิทธิชุมชนในการจัดการที่ดินและทรัพยากร, พ.ร.บ. ธนาकारที่ดิน, พ.ร.บ. ภาษีที่อัตราก้าวหน้า, พ.ร.บ. กองทุนยุติธรรม รวมทั้งออกกฎหมายเฉพาะ การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมชั้นดีของประเทศ ตลอดจนเสนอคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติเพื่อยกเลิก กฎ ระเบียบที่ซ้ำซ้อน

2) พ.ร.บ. สถาบันพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

3) ข้อเสนอยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม**ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง**

1) พัฒนาแหล่งน้ำชลประทานเดิม และแหล่งน้ำธรรมชาติเดิมให้สามารถเพิ่มปริมาณกักเก็บน้ำ

2) เพิ่มแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

3) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วม

4) ส่งเสริมให้มีการจัดรูปที่ดินในเขตพื้นที่ชลประทาน

5) สนับสนุนสระน้ำในไร่นาเพื่อการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 3 การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการเกษตร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

1) สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

2) พัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

3) วางระบบคุ้มครอง ป้องกัน บรรเทาปัญหาผลกระทบที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและภัย

ธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และการเพิ่มประสิทธิภาพและบทบาทของ

เกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำกิน และการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบการเกษตร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

1) ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการเกษตรกร พ.ศ.

- 2) ให้เกษตรกรมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่ดิน
- 3) ร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริม คຸ້ມครอง และการพัฒนาระบบการเกษตรแบบพันธะสัญญาที่เป็นธรรม พ.ศ.

4) ให้มีการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรายกจนตามแนวเกษตรกรรมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการรักษาเสถียรภาพด้านราคาสินค้าเกษตร ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ 11 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมด้านราคาผลผลิตทางเกษตรกรรม โดยคำนึงถึงการส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

- 1) การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมเชื่อมโยงตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด
- 2) การประกันความเสี่ยงการผลิตและราคาการผลิต
- 3) การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตรและเครือข่าย
- 4) การจัดตั้งบริษัทจัดการส่งออกสินค้าเกษตรรายผลิตผล/ ผลิตภัณฑ์ และศูนย์กระจาย

สินค้าเกษตรในตลาดประเทศเป้าหมาย

กลยุทธ์ที่ 2 การค้นคว้า วิจัย และพัฒนาภูมิปัญญาพันธุ์กรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่นนวัตกรรม เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า วิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ทางเกษตรกรรม และเกษตรอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

- 1) ปกป้องคຸ້ມครองและรักษาภูมิปัญญา พันธุ์กรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น
- 2) พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยด้านการเกษตร
- 4) ระบบการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพ ระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐ และเอกชน

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

- 1) สร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม/ องค์กรเกษตรรายชนิดสินค้า
- 2) การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม/ องค์กรเกษตรกรในการใช้ข้อมูลร่วมวางแผนพัฒนา
- 3) การสร้างความเป็นองค์กรเอกภาพของกลุ่ม/ องค์กรเกษตร

พื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 แก้ไขปัญหาหนี้สินภาคการเกษตร และการสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการด้าน กองทุนการเกษตร ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ 5 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การเสนอแนวทางการเข้าถึงแหล่งทุน และการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

1) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 2) ปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ โดยรวบรวมองค์กรที่มีวัตถุประสงค์แก้ไขปัญหานี้สิน เช่นเดียวกัน

3) เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

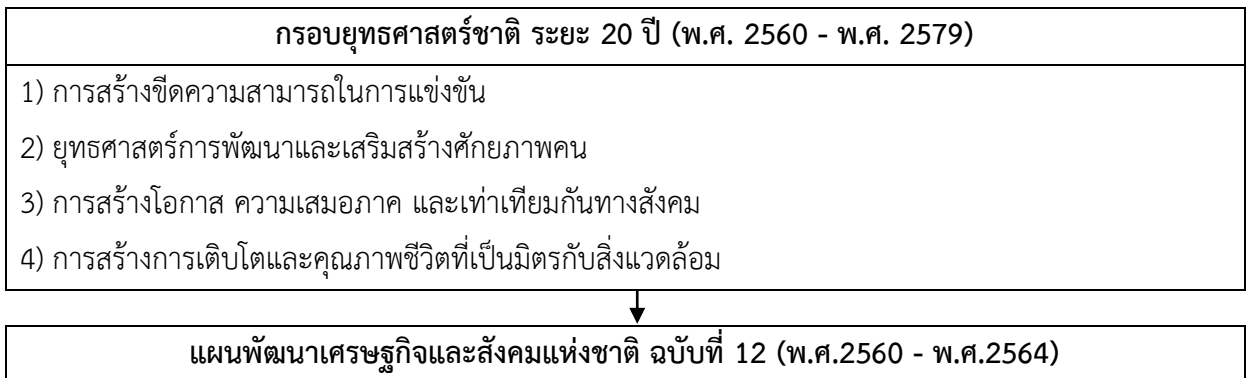
กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่มีอยู่ให้สามารถรองรับการช่วยเหลือเกษตรกรอย่างครบวงจร และลดการซ้ำซ้อน รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง

1) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนที่มีอยู่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงกองทุนและได้รับการช่วยเหลือที่ครอบคลุมความต้องการด้านต่าง ๆ มากขึ้น

2) การพัฒนาคุณภาพ แหล่งทุนขนาดย่อยต่าง ๆ ในชุมชน ยกกระดับเป็น “กองทุนพัฒนาเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกร”

ผังการเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ

ปัญหาและความต้องการด้านการเกษตรตำบล

ปัญหาราคาสินค้าเกษตร		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.ราคาอ้อยตกต่ำ	<ol style="list-style-type: none"> ผลกระทบจากนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมการปลูกอ้อยเพิ่มมากขึ้น ราคาน้ำตาลในตลาดโลกลดลง การกำหนดนโยบายแรงงานต่างด้าวที่มีความเข้มงวด 	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีการผลิตอ้อย ให้องค์ความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตอ้อย
2.การขาดการรวมกลุ่ม	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรไม่ให้ความสนใจการรวมกลุ่ม เกษตรกรยังขาดความรู้การจัดตั้งกลุ่มที่ถูกต้อง 	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริม และสร้างกลุ่มองค์กรเกษตรกรเพื่อต่อราคาผลผลิต หน่วยงานภาครัฐต้องประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกษตรกรเห็นถึงประโยชน์ของการรวมกลุ่มให้มากยิ่งขึ้น
3.ปัญหาเรื่องการตลาด	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรไม่สามารถกำหนดหรือตัดสินใจเกี่ยวกับราคาผลผลิตที่ตนเองผลิตได้ ผลผลิตด้านการเกษตรของประเทศไทยอิงกับราคาและคุณภาพของต่างประเทศมากเกินไป เกษตรกรขาดการวางแผนการเพาะปลูก และการบริหารจัดการพื้นที่การเกษตร ทำให้ผลผลิตชนิดเดียวกันล้นตลาด และส่งผลทำให้ราคาถูกลง 	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรต้องหันมาสนใจและฟังข้อมูลข่าวสารการตลาดให้มากยิ่งขึ้น หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ต้องร่วมมือกันให้บริการเรื่องข้อมูลข่าวสารด้านการตลาดให้แก่เกษตรกรรายย่อยเพิ่มมากขึ้น เพิ่มองค์ความรู้เรื่องการบริหารจัดการภาคเกษตร

ปัญหาหนี้สิน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1. ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เกิดจากการลงทุนภาคการเกษตร	1. ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น 2. ราคาจำหน่ายผลผลิตไม่มีเสถียรภาพ 3. ปัญหาร้ายธรรมชาติ	1. ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน 2. ปรับเปลี่ยนชนิดพืช/ปศุสัตว์/ประมงให้เหมาะสมกับพื้นที่ 3. เพิ่มองค์ความรู้การผลิตสารอินทรีย์ชีวภาพเพื่อลดต้นทุนการเกษตร 4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อร่วมกันลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรและเทคโนโลยีการเกษตร 5. ปรับเปลี่ยนพื้นที่การเกษตรบางส่วนเป็นการปลูกพืชแบบผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน 6. ใช้ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่
2. ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เกิดจากค่าใช้จ่ายนอกภาคการเกษตร	1. ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น 2. ราคาปัจจัยการผลิตแปรผันตามสภาวะทางเศรษฐกิจ	1. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีพและการประกอบอาชีพ 2. สร้างอาชีพเสริมในครัวเรือนและชุมชน 3. ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน 4. เน้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกรและการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน
3. เกษตรกรเป็นหนี้ในระบบและไม่มีศักยภาพชำระหนี้ได้	ขาดการวางแผนการเงินที่ดี	1. ดำเนินงานอย่างจริงจังเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่นอกระบบที่ผิดกฎหมาย 2. ให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรเกี่ยวกับหนี้ในระบบ ถึงการไกล่เกลี่ยประนอมหนี้ หรือ

		<p>ร้องทุกข์ต่างๆ</p> <p>3. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อเพื่อการลงทุนภาคเกษตรกรรมให้เกษตรกรทราบอย่างทั่วถึง</p> <p>4. สร้างวินัยทางการเงินให้เกษตรกร ฝึกอบรมอาชีพ และการเพิ่มรายได้</p>
ปัญหาที่ดินทำกิน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1. พื้นที่เกษตรกรรมลดลง	<p>1. ขาดแคลนเกษตรกรรุ่นใหม่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม</p> <p>2. ปัญหาของอาชีพเกษตรกรรมที่มีมากมาย ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่น</p> <p>3. เกษตรกรขายที่ดินทำกินให้กับนายทุน</p> <p>4. พื้นที่เหมาะสมแก่การเกษตรถูกใช้เพื่อการก่อสร้างอาคารและดำเนินกิจการต่างๆ</p>	<p>1. การออกกฎหมายจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้าตามมูลค่าและขนาดการถือครองที่ดิน รวมไปถึงการมีกฎหมายกำหนดเพดานการถือครองที่ดินสูงสุดของเอกชนแต่ละราย เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างคุ้มค่า ไม่ปล่อยให้รกร้างว่างเปล่า และยังเป็น การเพิ่มต้นทุนให้กับนายทุนที่สะสมที่ดินเพื่อเก็งกำไร มีผลให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินออกมา</p> <p>2. ปรับปรุงพ.ร.บ. การเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ให้มีความเป็นธรรมต่อผู้เช่าและผู้ให้เช่า เพื่อเอื้อให้ผู้ถือครองที่ดินไม่ปล่อยที่ดินไว้รกร้าง</p> <p>3. ส่งเสริมให้มีเกษตรกรรุ่นใหม่ที่จะมาประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่อไป</p>
2. เกษตรกรส่วนใหญ่เช่าที่ดินทำกินและส่วนใหญ่ไม่มีการทำสัญญาเช่าอย่างถูกกฎหมาย	<p>1. เกษตรกรขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.เช่าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม</p> <p>2. ที่ดินเดิมของเกษตรกรตกเป็นของนายทุนหรือสถาบันการเงิน</p> <p>3. ปัญหาการกระจายการถือครองที่ดิน และการไม่ทำ</p>	<p>1. ให้องค์ความรู้ด้านกฎหมายการเช่าที่ดินให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง</p> <p>2. ศึกษาอัตราค่าเช่าที่ดินของเกษตรกรในพื้นที่และชนิดสินค้าให้มีความเหมาะสม</p>

	ประโยชน์ในที่ดิน	
3.ปัญหาสภาพดินเสื่อมโทรม	<p>1.มีการใช้สารเคมีในการทำ การเกษตร เกษตรกรขาด ความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี ในการผลิตสินค้าเกษตร ปลอดภัย</p> <p>2.ปลูกพืชชนิดเดิมเป็นระยะ เวลานานทำให้คุณภาพของ ดินลดลง</p>	1.ให้ความรู้ และส่งเสริมการปรับปรุงดินให้ มีคุณภาพ

ปัญหาแหล่งน้ำทำการเกษตร		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.คูคลองไม่สามารถใช้ ประโยชน์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	<p>1.คูคลองตื้นเขิน มีตะกอน และวัชพืชในคลองระบาย น้ำมาก</p> <p>2.คูคลองไม่สามารถกักเก็บน้ำ ไว้ได้อย่างเพียงพอต่อการ ใช้ ประโยชน์</p>	<p>1.ขุดลอกคูคลอง เพื่อเปิดทางให้น้ำไหลได้ สะดวกยิ่งขึ้น</p> <p>2.สร้างฝายขนาดเล็กเพื่อกักเก็บน้ำเพื่อ การเกษตรไว้ใช้อย่างเพียงพอ</p>
2.แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่มี คุณภาพ	1.น้ำเสียจากภาคอุตสาหกรรม ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ	<p>1.ให้องค์ความรู้แก่โรงงานอุตสาหกรรมใน การปรับปรุงน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่ง น้ำ</p> <p>2.ประสานหาทางออกอย่างเป็นธรรม ร่วมกันให้โรงงานอุตสาหกรรมและ ชุมชน</p> <p>3.ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนรู้สึก ห่วงแทนและรู้คุณค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
3.แหล่งน้ำยังไม่ครอบคลุมทุก พื้นที่ทำการเกษตร	<p>1.ตำบลแก้มอันบางส่วนใน พื้นที่อยู่นอกเขตชลประทาน</p> <p>2.ระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรยัง</p>	ขุดลอกสระกักเก็บน้ำให้เกษตรกรใช้ สำหรับการเกษตร

	ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	
--	-----------------------	--

ปัญหาเงินทุน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.เกษตรกรใช้เงินจากหนึ้นนอกระบบเป็นแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ	1.เกษตรกรไม่มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนอย่างเพียงพอ	1.หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อเพื่อการลงทุนภาคเกษตรกรรมให้เกษตรกรทราบอย่างทั่วถึง 2.ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประนอมหนี้และปัญหาหนี้นอกระบบ
1.เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ได้	1.ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน 2.ปัญหาหนี้เสีย	1.สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรเพื่อโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน 2.เกษตรกรต้องรู้จักการวางแผนการเงิน การบัญชี และพยายามรักษาประวัติการชำระเงินให้ดี

ปัญหาเงินทุน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
(ต่อ)		3.ประชาสัมพันธ์โครงการค้ำประกันสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการกลุ่มของ บริษัท ประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) 4.รัฐช่วยเหลือแหล่งเงินทุนทางเลือกอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาการเป็นหนี้นอกระบบของเกษตรกร

ความต้องการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมสวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่าง ๆ		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.ต้องการองค์ความรู้	1.เกษตรกรต้องการลดต้นทุน	1.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตปุ๋ย

<p>เกี่ยวกับการลดการใช้สารเคมีในการผลิตพืช</p>	<p>การผลิตพืชที่เกิดจากการใช้สารเคมีในการผลิต</p> <p>2.เกษตรกรต้องการยกระดับมาตรฐานการผลิตของตนเองให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น</p>	<p>ชีวภาพเพื่อใช้ในการผลิต</p> <p>2.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตสมุนไพรในป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช</p> <p>3.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ในการใช้เชื้อราชีวเวอเรียในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช</p>
<p>2.ต้องการองค์ความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับการผลิตด้านการเกษตร</p>	<p>1.เกษตรกรต้องการมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>2.เกษตรกรต้องการจำหน่ายผลผลิตให้มีราคาสูงขึ้น</p>	<p>1.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิต (ลดต้นทุน เพิ่มปริมาณ และคุณภาพ) ของผลผลิตการเกษตร</p> <p>2.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การจัดการฟาร์มปศุสัตว์ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>3.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตการเกษตร</p> <p>4.หน่วยงานภาครัฐต้องประชาสัมพันธ์ให้แก่เกษตรกรรายย่อยทราบถึงแหล่งเงินทุนของภาครัฐให้มากยิ่งขึ้น</p>

<p>ความต้องการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมสวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่าง ๆ</p>		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
<p>3.ต้องการศึกษาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>1.เกษตรกรต้องการความมั่นคงในการดำรงชีพอย่างมั่นคงยั่งยืน</p> <p>2.เกษตรกรต้องการต้นแบบของการทำเกษตรกรรมที่ประสบผลสำเร็จ</p>	<p>1.อบรมและศึกษาดูงานเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ประสบผลสำเร็จ</p> <p>2.จัดตั้งและส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่</p> <p>3.นำปราชญ์เกษตร/บุคคลต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพการเกษตร เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้</p>

		ให้กับเกษตรกรและผู้สนใจ
--	--	-------------------------

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก Swot Analysis

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1.มีแหล่งรับซื้อปาล์มน้ำมันในพื้นที่ หมู่ที่ 5 2.มีมะม่วงน้ำดอกไม้ส่งออก (กลุ่มมะม่วงแปลงใหญ่) 3.มีปราชญ์เกษตรด้านปาล์ม	1.สภาพดินเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้สารเคมีใน การทำการเกษตร เกษตรกรขาดความรู้ ทักษะและ เจตคติที่ดีในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

<p>4.เป็นแหล่งเห็ดโคนในป่าชุมชน</p> <p>5.มีแม่น้ำลำภาชีไหลผ่าน</p> <p>6.มีพื้นที่ป่าชุมชนมาก</p> <p>7.มีอ่างเก็บน้ำในพื้นที่ หมู่ที่ 6 จำนวน 5 ไร่ หมู่ที่ 8 จำนวน 50 ไร่</p> <p>8.ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพด้านเกษตรหลายอย่าง อาทิ ทำนาข้าว การปลูกอ้อย การปลูกมันสำปะหลัง การทำสวนผลไม้และผัก การเลี้ยงโค การเลี้ยงสุกร ประมง และการรับจ้างทั่วไป</p> <p>9.มีโรงสีข้าวชุมชนในพื้นที่</p> <p>10.ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลมีพื้นฐานในการทำเกษตร</p>	<p>2.ปลูกพืชชนิดเดิมเป็นระยะเวลานานทำให้คุณภาพของดินลดลง</p> <p>3.ประชาชนบางพื้นที่ยังขาดการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>4.ระบบประปาในพื้นที่ยังไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>5.ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ทำการเกษตร (ส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน)</p> <p>6.ช่วงฤดูฝนมีน้ำมากแต่ไม่สามารถกักเก็บไว้ใช้ได้เนื่องจากไม่มีพื้นที่กักเก็บน้ำไว้ทำการเกษตร</p> <p>7.พื้นที่บางส่วนเป็นลักษณะพื้นที่ลุ่มพุกทำให้ไม่สามารถเจาะน้ำบาดาลได้</p> <p>8.ประชาชนผู้ว่างงานขาดความกระตือรือร้นในการประกอบอาชีพเสริม</p> <p>9.การบริหารจัดการกลุ่มยังไม่เป็นระบบ</p> <p>10.ไม่มีการวางแผนในการปลูกพืชและประกอบอาชีพ</p> <p>11.ประชาชนในพื้นที่ยังขาดทักษะการประกอบกรและความรู้ด้านการตลาด</p> <p>12.ขาดแหล่งจำหน่ายสินค้าชุมชนด้านการเกษตร</p> <p>13.เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม</p> <p>14.เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ และการวางแผนการจัดการผลิตผลทางการเกษตร</p> <p>15.มีน้ำเสียจากฟาร์มหมูไหลผ่าน</p>
---	--

โอกาส (Opportunities : O)

อุปสรรค (Theats : T)

<p>1.ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงาน ภาครัฐ อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี ทางหลวง ชนบท ชลประทาน ทรัพยากรน้ำ ฯ</p> <p>2.มีหน่วยงานด้านการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติในพื้นที่</p> <p>3.มีกองทุนกู้ยืมเพื่อเกษตรกรรายย่อยโดยมีอัตรา ดอกเบี้ยที่ถูกลง</p>	<p>1.การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรบางพื้นที่ไม่ ทั่วถึง</p> <p>2.เกษตรกรบางรายไม่มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง</p> <p>3.พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราชพัสดุ และอยู่ในเขตป่า สงวนทำให้ประชาชนไม่มีความมั่นใจ</p> <p>4.ราคาวัสดุที่ใช้ในการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงตาม สภาพทางเศรษฐกิจ</p> <p>5.ราคาปัจจัยการผลิตแปรผันตามสภาวะทาง เศรษฐกิจ</p> <p>6.เทคโนโลยีด้านต่างๆ ที่พัฒนาเร็วเกินไปซึ่งประชากร บางกลุ่มไม่สามารถปรับตัวทัน</p> <p>7.สภาพอากาศและภัยธรรมชาติที่แปรปรวน</p>
--	--

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์พัฒนาเกษตรกรรมตำบล (พ.ศ.2562 – 2565)

1. วิสัยทัศน์

“ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ส่งเสริมการค้ารังสีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ”

2. พันธกิจ

1. สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/องค์กรเกษตรกร ในการทำการเกษตรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายองค์กรเกษตรกรที่เข้มแข็ง
2. ส่งเสริมให้มีการจัดระบบน้ำเพื่อการเกษตรอย่างพอเพียง
3. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงบำรุงดิน ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
4. สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐานด้านการแปรรูป เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง
5. ส่งเสริมการวิจัยและการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีการเกษตรภูมิปัญญาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. เป้าหมาย

เกษตรกรในพื้นที่ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี มีน้ำเพื่อการเกษตรในทุกพื้นที่และทุกฤดูกาล

4. ประเด็นยุทธศาสตร์

ด้านที่ 1 : การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและความเข้มแข็งขององค์กรเกษตรกร

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านอาชีพ การผลิต การลงทุน การตลาด
- 2) สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ประชาชน หรือกลุ่มอาชีพต่างๆ

3) ส่งเสริมการให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีด้านการเกษตรกรรม

ด้านที่ 2 : การพัฒนาและคุ้มครองทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์

- 1) การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งแก้ไขปัญหาดินและที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรรมมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของตนเองอย่างทั่วถึง
- 2) การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และสมดุล
- 4) การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และการเพิ่มสิทธิและบทบาทของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำกินและการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบ การเกษตร

ด้านที่ 3 : การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร

กลยุทธ์

- 1) การสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิต ทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพ ระหว่าง เครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐและเอกชน

ส่วนที่ 4

แผนงาน/โครงการ

ยุทธศาสตร์ด้านที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและความเข้มแข็งขององค์กรเกษตรกร

1.1 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านอาชีพ การผลิต การลงทุน และการตลาด

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่มีอำนาจต่อรองด้านราคาผลผลิตทางการเกษตรมากขึ้น	ตำบลแก้มอ้น อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและ	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.โครงการเพิ่มองค์การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและการตลาด	เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้น	ตำบลแก้มอ้น อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	- เกษตรกรมีองค์ความรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น - เพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

							การเกษตร สูงขึ้น	
--	--	--	--	--	--	--	---------------------	--

1.2 สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการส่งเสริม อบรมให้ ความรู้ และสร้างจิตสำนึกการ นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการดำรงชีพ	เพื่อให้เกษตรกรนำความรู้ และมีจิตสำนึกการนำหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำรงชีพ	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมี ความรู้และ ความเข้าใจการ นำหลักปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการ ประกอบ อาชีพเพิ่มมาก ขึ้น	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.โครงการอบรมและศึกษาดู งานการปลูกพืชเศรษฐกิจ	เพื่อให้เกษตรกรนำความรู้ ที่ได้จากการอบรมและ ศึกษาดูงานไปปรับใช้ในการ ประกอบอาชีพด้าน	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมี ความรู้และ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่

	การเกษตร และสามารถ ปลูกพืชตามความต้องการ ของตลาด						ปลูกพืช เศรษฐกิจ	เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
--	--	--	--	--	--	--	---------------------	-------------------------

1.3 ส่งเสริมการให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีด้านการเกษตรกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการอบรมให้ความรู้ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มา ใช้ในการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ เพิ่มเติมและการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ในการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรนำ ความรู้มาใช้ในการ ประกอบ อาชีพและมี ความยั่งยืน	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

ยุทธศาสตร์ด้านที่ 2 การพัฒนาและคุ้มครองทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร

2.1 การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งแก้ไขปัญหาดินและที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อ
การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของตนเองอย่างทั่วถึง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการเสริมสร้างให้ ความรู้การคุ้มครองสิทธิและ การพิทักษ์สิทธิเพื่อที่ดินทำกิน	เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจการคุ้มครอง สิทธิและการพิทักษ์สิทธิ เพื่อที่ดินทำกินอย่าง	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมี ความรู้การ คุ้มครองสิทธิ และการพิทักษ์	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง

	ต่อเนื่อง						สิทธิเพื่อที่ดินทำ กินเพิ่มขึ้น	3.สภจ.รบ.
2.โครงการอบรมเพิ่มองค์ ความรู้การผลิตปุ๋ยโดยใช้ ชีวภาพ	1.เพื่อให้ประชาชนมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การลดพิษทางดินจากการ ใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง 2.เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ให้ประชาชนลดเลิกการใช้ ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงเพื่อ อนุรักษ์ดิน	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรได้ ตระหนักถึงการ ลดการใช้ สารเคมีการทำ การเกษตร	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาด ว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการสร้างฝายน้ำล้น เพื่อกักเก็บน้ำด้านการเกษตร	เพื่อให้เกษตรกรในตำบล แก้มอันทุกหมู่บ้านได้นำน้ำใช้ เพื่อการเกษตรในทุกฤดูกาล	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง	/	/	/	/	เกษตรกรใน พื้นที่มีแหล่งน้ำ	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน

หมู่ที่ 3		จังหวัดราชบุรี					ทำการเกษตรใน ทุกฤดูกาล	ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.โครงการขุดสระเพื่อ การเกษตร หมู่ที่ 5และหมู่ที่ 12	เพื่อให้เกษตรกรหมู่บ้านได้ น้ำใช้เพื่อการเกษตรในทุก ฤดูกาล	ตำบลแก้มอ้น อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรใน พื้นที่มีแหล่งน้ำ ทำการเกษตรใน ทุกฤดูกาล	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
3.โครงการปรับปรุง และ ซ่อมแซมพัฒนาประตูเปิดปิด น้ำ หมู่ที่ 8 บ้านหุบคอเต่า หมู่ที่ 9 ห้วยท่าช้าง		ตำบลแก้มอ้น อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/		1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	หน่วยงานที่
---------	--------------	----------	------	-------------------	-------------

			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ว่าจะได้รับ	รับผิดชอบ
4.โครงการสร้างบ่อเก็บน้ำเพื่อ การเกษตร (ใช้พลังงานโซลา เซล) หมู่ที่ 3	เพื่อให้เกษตรกรในตำบล แก้มอันทุกหมู่บ้านได้นำน้ำใช้ เพื่อการเกษตรในทุกฤดูกาล	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรใน พื้นที่มีแหล่งน้ำ ทำการเกษตรใน ทุกฤดูกาล	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

2.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และสมดุล

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาด ว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการสร้างจิตสำนึก อนุรักษ์ดิน น้ำ และป่าไม้	เพื่ออนุรักษ์แหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติที่ สำคัญในพื้นที่อย่างยั่งยืน	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	มีแหล่ง ทรัพยากรธรรม ชาติที่สำคัญใน พื้นที่อย่างยั่งยืน	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

2.4 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และการเพิ่มสิทธิและบทบาทของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำกินและการเข้าถึงแหล่ง
ทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบการเกษตร

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการเพิ่มองค์ความรู้และสนับสนุนการสร้างเสริมเข้มแข็งการประกอบอาชีพเกษตรกรอย่างยั่งยืน	เพื่อให้เกษตรกรมีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากยิ่งขึ้น	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.	

ยุทธศาสตร์ด้านที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร

3.1 การสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพ ระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐและเอกชน

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการจัดตั้งตลาดจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร	เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรให้แก่เกษตรกรในพื้นที่	ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมีตลาดชุมชนการค้าขายผลผลิตด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น	1.หน่วยงานท้องถิ่น 2.หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.ฝึกอบรมด้านการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	-เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพ -เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน	ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและมีรายได้เพิ่มขึ้น	1.หน่วยงานท้องถิ่น 2.หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

								3.สภจ.รบ.
3.โครงการสนับสนุนเครื่อง อุปห้พลังงานแสงอาทิตย์	- เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ไม่มีการ ปนเปื้อนของแมลง และฝุ่น ละออง - เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ และได้รับการยอมรับจากตลาด เพิ่มมากขึ้น	ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	กลุ่มเกษตรกร ผู้ทำสมุนไพร ตำบลแก้มอันได้ มีเครื่องอุปห้ เพื่อใช้ในการอบ สมุนไพร	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.